

Decretum Gratiani

Gratianus <de Clusio>

Parisijs, 1542

Sexta an illusiones nocturne ad p[un]ct[u]m iputent[ur], [et] circa fine[m]
p[ro]sequitur de iur[is] naturalis dignitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62466](#)

a R a dice. i.maz:
la cogitatione.
Dicitur. q. Ca
fuit ab Iisidoro an
peccet homo cum
dormient nocturna
na illudit pollutione?
Et rident q. no
nisi adit concipi
scientia: sed tunc pec
cauit cum vigilans
luxurias, provocans
est quocummodo accidit pollutio
ne culpe attribue
re debet.
C peccati nō sī perperat
cogitatio soli: sed delectatio
ne et consentiu.
Dalea
Sed pēfandū est, qn ipa
cogitatio vtrū in sugge
stione, an in delectatione, vlt
magis est) in peccati consentiu
cederit. Tribus enim modis
impletur omnia peccatus, vide
līcet suggestio, delectatio,
consentiu. Suggestio quippe fit
per diabolum delectatio p car
ni: cōsentius p sp̄m: q. p. primo
culpā serpens suggestio. Sua
delectata est velut caro. Adaz
ver velut spiritus consenserit.
Et necessaria est magna dū
cretio inter suggestiones et de
lectationes et inter delectationes
et atque consensu huiusc sui fa
ciat animū p̄fide. Lūz enim
malignus spiritus p̄fici fugi
rit in mentem: si nulla peccati
delectatio lequatur, peccatum
omnino perpetratum non est.
Lum vero delectari caro ce
pit: tunc peccatum incepit na
tura. Et autē etia ad consentiu
ex deliberatione consentit: tūc
p̄fici cognoscit perfici. In sug
gestione ergo peccati semē est.
In delectatione fit nutrimentum.
In cōsentiu fit pfectio. Et
sepe contingit vt hoc qd mal
ḡ sp̄s feminat in cogitatio
ne, caro in delectacionem tra
hat: non tñ animū eidē delecta
tioni coſtitat. Et caro delecta
ri sine aio nequeat, ipse ramen
animus carnis voluntariis
relictans, in delectatione car
nit.

nali aliquo modo ligatur inut
tus: vt ei ex rōne contradicat
ne consentiat: tñ ea delecta
tionē ligatur: sit: sī ligatur se
hementē r̄ ingenit. An et il
le celestis exercit⁹ p̄cipu⁹ miles
gemebat dicens. Credo + alia
legem in membris meo repu
gnante legi mēta mee: et capi
tū me dicente in legem p̄tī q
in membris meis. Et autē cap
tū erat, minime repugna
bat: quapropter et captiuus
erat, et repugnabat. Iḡ men
tis legiens lex in membris
est repugnabat. Si autē repu
gnabat, captiu⁹ nō erat. Ita
q. est homo vt ita dicerim: ca
ptiuus et liber: liber ex iustitia,
captiuus ex delectatione quā
porat inuitus.

Item Iisidorus in sententia
rum libro. j.
Cezuando sit p̄fici noctur
na imaginibus illud.

Don est p̄fici qn nolen
tes imaginib⁹ noctur
na illudimur: sed tunc est p̄fici
sunt illudimur, et tunc est p̄fici
tūc affectibus p̄suem
ur. Luxuria quippe imagi
nes quas invertit gemitus,
sepe dormitib⁹ in anima ap
parent: sed innoxie sunt si non concupiscono
b occurrit. Itēz qui nocturna illusione polluitur,
qui extra memo uam cogitationi turpium sele
p̄ficiant inquietum: tamē hoc vt tentetur,
culpe sue tribuat: suāq̄ immunditiaz statim fieri
bus tergit. **I**llo ita q̄ responder: in lege et in
euangelio natura uia cōmet: no tamē quecū
q. in lege et in euangeliō inueniuntur, naturali u
ri coherere p̄bantur. Sunt enim in lege quedā mo
ralia precepta: vt non occides tc. quida mystica
vt pote sacrificiorū precepta: vt de agno, et alia
similia his. Moralita mandata ad naturale uis
pertinent: atq̄ ideo nullam mutabilitatem re
cepisse monstrantur. Mystica vero cōsum ad
perficiā a naturali iure probantur aliena: q̄tū
ad moralē intelligentiam inueniuntur sibi an
necta. ac per hoc est ī superfiçē videantur esse
mutata: tamē ī moralē intelligentia mutabil
itate nescire probant. Naturale ergo ius ab exor
diō tonalis creature principes, vt. s. dictū est: ma

